

اطلاعیه کمیته مخفی انقلابی بومیان - فرماندهی مرکزی ارتش زاپاتیستی آزادیبخش ملی

ارتش زاپاتیستی آزادیبخش ملی

مکزیک ۲۷ ژانویه ۲۰۰۱

برادران و خواهرانی اینترنتی:

EZLN قیام مسلحانه خود را در اول ژانویه ۱۹۹۴ آغاز کرد و خواهان از جمله احترام گذاشتن و بازشناسی حقوق بومیان مکزیکی شد. از روز ۱۲ ژانویه ۱۹۹۴، زاپاتیست ها، با توجه به خواست جامعه مدنی ملی و بین المللی، عملیات مسلحانه خود را کنار گذاشتند و با خواست رسیدن به راه حلی حاصل از یک مذاکره برای خواست هاشان، وارد یک پروسه گفت و گو شدند. پس از دو سال، در ماه فوریه ۱۹۹۶، **EZLN** و دولت مکزیکی اولین قراردادهای سن آندرس را امضاء کردند (با در نظر گرفتن محل گفت و گوها، سن آندرس ساکماچن، یک بخشداری تسوتسیل در کوهستان های چیاپاز^۱). موضوع نخستین قراردادها، در باره حقوق و فرهنگ بومیان بود. دولت مکزیکی از جمله موظف شد که حقوق و فرهنگ بومیان مکزیکی را در قانون اساسی رسمیت بخشد. در مقابل عمل نکردن دولت به قرارش، یک گروه از نمایندگان مجلس مکزیکی، از کمیسیون موافقت و مسالمت^۲، طرح پیشنهادی یک ماده قانون را در دسامبر ۱۹۹۶ آماده کرد، ماده ای که از همان زمان به «قانون Cocopa» معروف شد. تا پایان دوره شش ساله ریاست جمهوری زدیو^۳، دولت از اجرای قراردادها خود داری کرد، و **EZLN** مذاکرات را به حالت تعلیق در آورد.

در آغاز کار دولت ویسنته فوکس^۴، و به اعلام آمادگی برای اجرای قراردادهای معوقه و راه حل مذاکره شده درگیری ها توسط آن، **EZLN** با بیان خواست گذر از راه مسالمت آمیز، پاسخ داد. در عین حال روشن نمود که خواهان مذاکره ای جدی، محترمانه و واقعی ست. **EZLN** از دولت فوکس خواستار انجام سه شرط شد که گویای تعهد دولت با گفتگو و مذاکره اند.

با این سه شرط، **EZLN** در انتظار پاسخ به سه نکته پایه ای برای موفقیت پروسه صلح است: آیا فوکس فرمانده ارتش فدرال است و تصمیم دارد که راه حل نظامی را بعنوان پاسخ به درگیری ها کنار بگذارد؟ آیا دولت زاپاتیستی ها را به عنوان پیکارگران اجتماعی شناسائی می کند و نه مجرم؟ و، آیا تاریخ توهین، تحقیر و

(۱) San Andrés Sakamchén de Los Pobres, Tzotzil , Chiapas

(۲) Comición de Concordia y Pacificación - Cocopa

(۳) Ernesto Zedillo

(۴) Vicente Fox

تا امروز، پاسخ دولت فوکس، این است که هم می خواهد، هم نمی خواهد و، هم کم و بیش می خواهد که از روش نظامی دست بردارد. به این دلیل که تنها چهار پایگاه از هفت پایگاهی که ما خواهان بر چیده شدنشان بودیم، را برچیده است، و برای برداشتن سه پایگاه دیگر شرط گذاشته است. در مورد زندانیان زاپاتیست هم تنها ۱۹ نفر از بین بیش از ۱۰۰ نفری که در زندان های کشور اسیرند، را آزاد کرده است، نگاه داشتن بقیه بعنوان گروگان در زندان، به این معنی است که او همچنان می خواهد از راه حل نظامی - پلیسی استفاده کند. در مورد بازشناسی قانونی حقوق و فرهنگ بومیان، دیگر، به اصطلاح «قانون Cocopa»، برای به تصویب رسیدن توسط نمایندگان، به گنجره تقدیم شده است. EZLN تصمیم گرفته است هیئتی را برای مذاکره با نمایندگان مجلس با هدف به تصویب رسانیدن این قانون، به شهر مکزیک بفرستد.

دولت فوکس برای کسب ظاهری مسالمت آمیز برای خودش، و چهره ای آشتی ناپذیر به EZLN، یک استراتژی تبلیغی را به کار گرفته است. دلیل می آورد که می ترسد که اگر همه شروط را انجام بدهد، زاپاتیست ها درگیری را بیشتر طول خواهند داد. زاپاتیست ها روی حرف خود می ایستند، اگر تنها خواستار این سه شرط شده اند، شرط دیگری به آن نخواهند افزود. به محض آن که این سه شرط برآورده شوند، EZLN به گفتگو خواهد نشست.

با توجه به راه پیمائی زاپاتیست ها، قدرتمندان کشور (روحانیون برجسته، طبقه سیاسی، مؤسسات و ارتش) خواستند بحث را با افکار پیش پا افتاده عوض کنند: برای مثال کلاه چهره پوش و اسلحه را مطرح می کنند؛ EZLN روشن ساخت که کلاه چهره پوش بخشی از وجود زاپاتیستی اش است، و به همین دلیل هیئت زاپاتیستی با به سر داشتن آن به شهر مکزیک خواهد رفت. در مورد سلاح هم EZLN هر از گاهی اعلام کرده است که قانون گفتگو تکلیف آن را روشن کرده است، و به همین دلیل هیئت بدون سلاح به این سفر خواهد رفت.

جناح هائی از دولت، تهدید کرده اند که زاپاتیست ها را دستگیر خواهند کرد، زیرا قانون مذاکرات، تنها در چیاپاز شامل حال آن ها می شود. این غلط است، این قانون اجازه عبور از سراسر خاک کشور را می دهد، و بر اساس آن راه پیمائی زاپاتیست ها مشروع و قانونی است. هیچ دلیل حقوقی بر علیه آن وجود ندارد.

EZLN در آخرین اطلاعیه های خود تکرار کرده است که برای گفتگو با کنگره اتحادیه به شهر مکزیک می رود و در مسیرش با جامعه مدنی گفتگو خواهد کرد، عمدتاً با خلق های بومی (ایندیو) و کنگره ملی بومیان، و هدفش بازشناسی حقوق و فرهنگ بومیان در قانون اساسی است.

نسبت به پایگاه های نظامی ای که تا به حال بر چیده نشده اند، EZLN ثابت کرده است که تخلیه آنها، هیچ تأثیری روی توان ارتش فدرال نخواهد داشت، و هیچ جماعت غیر نظامی ای نداریم که خواستار باقی ماندن ارتش

دولتی در این مناطق باشد، و برای این که برای زاپاتیست ها عددی سمبلیک باشد، تعداد پایگاه هائی که باید برچیده شوند، هفت تا ست.

EZLN هیچ رابطه ای با دولت برقرار نخواهد کرد تا این شرایط برآورده نشوند، زیرا نمی خواهد که باز هم گفتگو تبدیل به فریب بشود. زاپاتیست ها خواهان آن هستند که گفتگو بشود و نتیجه بدهد، تا بدین وسیله به جنگ و به دلایلی که باعث آن شده بود، خاتمه داده شود، و بتوانند مانند هر شهروند مکزیک دیگری کار سیاسی کنند.

آری، سلامت باشید، و: در تاریخ کسانی جائی میابند که آنرا می سازند.

از کوهستان های جنوب شرقی مکزیک
معاون فرمانده شورشی، مارکوس

ترجمه رسول رحیم زاده